

На другия денъ деспотътъ и годеницата му, придружени отъ графъ Евстахий, маршала и демоазелитъ на Изабелъ, заедно съ голъма дружина рицари и сержанти, заминаха за Константиновградъ. Императорътъ, предизвестенъ отъ гончинтъ, излѣзе да ги посрещне на половина пътъ и ги заведе въ царския градъ, където ги чакаха гъсти навалици любопитенъ народъ.

Цѣла недѣля траяха сватбенитъ тържества. Славъ бѣ обсипанъ съ всички възможни почести, а на народа се отпусна въ невѣроятно изобилие хлѣбъ, месо и вино, устроиха се турнири и танци...

Най-накрая Славъ събра людетъ си, сбогува се съ всички знатни барони и графове, и замина съ младата невѣста къмъ далечното си планинско гнѣздо. Подире имъ следваха коли, натоварени съ скъпото вѣно на императорската дъщеря. Анри ги изпрати съ многобройна свита на около двадесетъ стадия разстояние.

Когато наближи мигътъ на раздѣлата, императорътъ съ мъжа съдържа възненението си, леко побледнѣ, отмахна незабелязано отъ другитъ бликналата сълза отъ окото си. Следъ това скочи отъ коня и подаде на деспината ржка, за да слѣзе отъ колата. Младата невѣста цѣлуна дѣсницата му и бързо изтри клепачи съ яносинята си копринена кърпа.

— Belle fille — каза Анри и въздъхна дълбоко — ще ви дамъ единъ съветъ: бѣдете мъдра и любезна. Вие се омъжихте за съпругъ, който ви отвежда въ далечни земи и който почти може да се смѣтне за варваринъ. Защото нито вие говорите родната му речъ, нито той разбира нѣщо отъ нашия хубавъ фрушки езикъ... За Бога! Пазете се поради това да не бѣдете прикрита къмъ него, нито коварна, или пъкъ своенравна. Защото е голъмъ срамъ за една благородна жена да презира мъжа си! Господъ и людетъ я укоряватъ за това. Преди всичко — за Бога! — пазете се да не замѣните своитъ добри навици съ чуждитъ доши. Бѣдете значи толкова скромна, нѣжна, покорна и